

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Iovis et Ganymedis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

DEORVM

Dialogi.

ΑΙΟΣ ΚΑΙ ΓΑ.
nymedus

ΙΟΥΝΙΣ ΕΤ ΓΑ.
nymedis.

Iacobo Micyllo interprete.

I V P I T E R.

Γε, ὃ Γανυ-
μεδης, ἡνοση
γὰρ ἔνθα ἔ-
χλῦ, φίνη-
σόν με ἦδη,

ἔπος εἰδῆς δέ τι ῥά μ' ἔσται. ἄν-
κίλομ με ἔχουσα, δ' ἄνυχας
δ' ἔστι, δ' ἄνυχας. οἷος ἐφ' ἀνόμελιν
Γε. πικρὸς ἐν δούκων Γα. ἔν-
θρονε, ἐν ἀντὸς ἄρσι ἦδθα, καὶ
ἡλ' ἀπλάμπος ἔρπασας με ἀπὸ
μίσσ' ἔποιμνις; πῶς ἐν τὰ μ
πῆλ' ἐκείνα Γε. ἔξ' ῥόθωνε, οὐ
δ' ἄν. ἔξ' ἄνυχας φησὶς; Γ.
ἀν' ἔτι ἀνυχας, δ' ἄνυχας, ὃ
μυράκιον, ἔτι ἀντὸς. ὃ δ' πᾶν.
τῶν βασιλῆος τῶν θεῶν οὐ-
τός ἐμι, πῶς τὸν κῆρδον ἀνε-
λάξας ἐμαυτὸν. Γα. τί φησ;
οὐ γὰρ ὁ Πάρ' ἐκείν' ἔστι; ἔτι
πῶς σέ γε ἐκείν' ἔχεις, οὐδ' ἐκεί-
νις τῆ; Pan ille es? deinde quomodo fistulā nō habes, neq; corō

Ge ad Gany-
medes (perue-
nimus. n. quō
oportebat) o
sculare me

id. ut videas non ampliū: ros-
strū aduncū me habere, neq;
ungues acutos, neq; alas, qua-
lis videbār tibi modō cūm vō
lucris esse apparebā. GAN.
Nī homo, ἀνὸν ἀquila μο-
δὸ fuisi, ac deuolans rapuī?
sti me à medio ouili? Quō
paelo igitur ala illa ablatā
tibi sunt, tu verò ipse aliū
quispiā subito appares? IVP.
Sed neq; homo quē vides, a-
dolescentule, neq; aquila, sed
omnium rex deorū ego ipse
sum, qui me ipsum ad tēpus i-
ta trāsformauī. GA. Quid

ρατα, οὐδὲ λάσι. Ὁ ἅ τὰ σκέ
 λη; Ζ. μόνουρ ᾧ ἰκάνουρ ἰ-
 γῆ θεου; Γα. ναί. καὶ θεομύ-
 ρε αὐτῶ ἰνορχιρ πράγορ ἐπὶ
 τὸ σπύλαουρ ἄγοντες, ἔυθα ἔ-
 σην. οὐ δὲ ἀνδραποδίσίς τις
 ἔνωί μοι Δουκῆς. Ζ. ἄντι μοι,
 Διὸς δὲ οὐκ ἴκω. ἰνομα, οὐ-
 δὲ βαμὸρ ἔδρε ἐρ ὧ Γαρ-
 γάρω τῷ ἔοντ. ἢ βροντῶν.
 ἔς, καὶ ἔσραπῆς ποιοιῶτ. Ὁ
 Γα. οὐ, ἄ βέλτισι, φῆς ἔν, ὅς
 πρόλω κατήχτας ἡμῶν πλῆ-
 νομῶ χάλασαν, ὁ οὐκ ἄν διερ-
 ἄνω λιγύμψ. Ὁ ποιῶρ τὸ ψό-
 φον. ὃ τὸ κεινὸν ὁ πατήρ ἔθυ-
 σεν; ἔτα τί ἀδικήθητά με ἀ-
 νήρατες, ὃ βασιλεύ τ θεῶν;
 τὰ δὲ πρόβατα ἴσως οἱ λυκοὶ
 διηρπάθητο ἦδη, ἰρήμοις ἰ-
 πιπρῶντις. Ζ. ἔτι γὰρ μέλα-
 σοι τῶν πεδωτων ἀθανάτω
 γιγνημῆφω, ἢ ἰνταῦθα σιω-
 σομῆφω μεθ' ἡμῶν; Γα. τί
 λίγας; ὃ ᾧ κατὰξας με ἦδη
 ἰς πλῆ Ἰλλω τίμητρον; Ζ. οὐ-
 δλαμῶς ἐπὶ μάτλω ἀντὸς ἔλω
 ἀντι θεοῦ γιγνημῆφ. Γα.
 οὐκῆρ

An non deduces me tandem in Idam hodie? IVP. Nequa-
 quam, quoniam frustra aquila fuisset pro deo factus. GAN-
 Igitur

nua neq; hirsutus es eruat
 IVP. Solum enim illum exi-
 stimas Deum? GA. Etiam;
 atq; adeo sacrificamus ipsi,
 coleatum hircum ad spelun-
 cam agentes, in qua ipse pos-
 situs est. Tu verò b plagia-
 rius quispiam videris mihi
 esse. IVP. Dic mihi, Iouis
 verò nomen non audisti? ne-
 que etiam c aram vidisti il-
 lius in Gargaro, pluenis
 scilicet atq; tonantis, Ὁ sul-
 gura facientis? GAN. Tu
 te, optime vir, ais esse, qui
 paulò antè effudisti nobis
 copiosè grandinem, qui ha-
 bitare supra nos dicevis, fa-
 ciens strepitum, cui arietem
 pater sacrificauit? Denique
 quidnam improbè tentan-
 tem me sursum rapuisti rex
 Deorum? Iam verò Ὁ oues
 fortassis lupi diripuerunt,
 desertas illas inuadendo.
 IVP. Adhuc enim cura est
 tibi ouium, immortalis facti,
 Ὁ hic conuersaturo nobiscum?
 GAN. Quid dicis?

Igitur

εὐκῆρ' ἐπὶ σιτία με ὁ πατήρ,
 ἢ ἀναπατήσῃ μὴ ἐπίσκοπῳ,
 καὶ πλεγὰς ὕπερον λήφομαι,
 καταλιπὼν τὸ ποιμνιον. Ζ.
 πῶ γὰρ ἐκείν' ὄψεται σε; Γα.
 μηδ' αὖτως. ποθὼ γὰρ ἦδη αὖτε
 τὸν εὐδ' ἀπάξῃς με, ἡσυχῶς
 μάθει ἢ ἄλλοι παρ' αὐτῶν
 τυθείσθαι λήτρα ἡνέρι μου.
 ἔχομεν δὲ τὸν τελευτῆ τὸν μί-
 γαν, ὅς ἐγγύτα πῆς τῶ νο-
 μίω. Ζ. ὡς ἀφελῆς ὁ πᾶς
 ὄντι, καὶ ἀποικὸς, καὶ αὐτὸ
 δὴ τὸ εἶ, πᾶς ἐστὶ. ἀπ' ὧ Γα-
 υλμκδ' οὐ, ἐκείνα δὲ πάντα χάρι-
 ραμ' ἴα, καὶ ἐπὶ λάθρ' αὐτῶν,
 ἔ ποιμνίον, καὶ τῆς ἰδίας. σὺ δὲ
 (ἦδη γὰρ ἔπερσεν ὅτι) ποθ-
 λά ἐν ποιήσῃς ἰντεύθην καὶ ἔ
 πατέρα, καὶ πλὴν πατρίδα,
 καὶ ἀντὶ μὲν τυρὸ καὶ γάλακ-
 τ' ἀμβροσίαν ἔδῃ, καὶ νέκ-
 ταρ πίη. τὸ εἶναι τοι καὶ τοῖς
 ἄλλοις ἡμῶν αὐτὸς παρ' ἑξῆς
 ἐγγύων, τὸ δὲ μίγιστον, ἐκείνι
 ἀνθρώπῳ, ἀπ' ἀθανάτου γε-
 νήσῃ, καὶ ἀεὶ ἴρα σου φάινω
 ποιήσω ἑκάμιστον, ἢ ὅπως ἂν
 δώσω.

Igitur inquireret me pater, &
 indignabitur non inueniens,
 verberosq; postea capiam, re-
 linquens ouile IVP. Vbi il-
 le videbit te? GAN. Ne-
 quaquam? desidero verò iam
 ipsum. Quòd si verò dimit-
 tes me, promitto tibi, & a-
 lium hircum ab ipso immo-
 latū iri, redemptionis precitū
 pro me videlicet. Habemus
 autem triennem illū, & ma-
 gnū, qui prait ceteris in pā-
 scua. IVP. Quam simplex
 hic puer est, & minimè ma-
 lus: atque idipsum solum,
 puer adhuc. Verūm, ὁ Ga-
 nymedes, illa quidem omnia
 valere sine, & obliuiscere
 ipsorum ouilis videlicet, &
 Ida. Tu autē (iam enim ex-
 lestis es) multa benefacias
 hunc & patri & patriæ. Ac
 pro lacte quidem & caseo
 Ambrosiam edas, & Nectar
 bibas. Hoc tamē & alijs no-
 bis ipse infundendo præbe-
 bis. Quod autem maximum
 est, non ampliùs homo, sed
 immortalis eris, atque etiam

& sydus tuum apparere faciam pulcherrimum: & nino ses

ἄμα καθύδουμ. Γα. πό-
 ϑ' ἴδ' οὐκ ἄν δάωαι, ἀπ' ἡ-
 θύουσι καθύδου μετ' ἐμῆ;
 Ζ. νῶα μετὰ γέ τοιούτοις, οἱ
 εἶδ' οὐ, Γανυμῆδης, ἔτω κα-
 λός. Γα. τί γάρ σε πῶς τὸν
 ὕπνον ἀνήσει τὸ καθύδου; Ζ.
 ἔχει τί θέλητρον ἡδὺν, καὶ μα-
 νακώτερον ἰσάγει αὐτόν.
 Γα. καὶ μὲν ὄχι πατήρ ἔχει
 θυτό μοι συγκαθύδουσι, καὶ
 διγυῖο ἐσθῆ, ὡς ἀφῆλον αὐ-
 τῷ τὸν ὕπνον σφιφόμῃ, καὶ
 πακτίσαν, καὶ τι φθιγύμῃ
 μεταξὺ ὅποτε καθύδουμι, ὡ-
 σε παρὰ τῷ μητέρα ἔπιμπε-
 με λοιμυθισόμῃ τὰ πομά.
 ὦρα δὲ μοι, ἂ σφ' ἔξῃ, ὡς φῆς,
 ἀνέρπασάς με, καταθῆναι
 αὐθις ἐς τῷ γῶ, ἢ πρῶματα
 ἔξας ἀρρυπῶν. ἰνοχῆσω
 γάρ σε σιωχῶς σφιφόμῃ.
 Ζ. τῷ αὐτό μοι τὸ ἔλιον
 ποιήσας, ὡς ἀρρυπῶσαι με-
 τὰ δὲ. φιλῶν ἴδ' ἐστὶν ἔξω
 πομάς, καὶ πειπῶσαι.
 Γα. αὐτὸς ἄν εἰδῆς, ἐνὸ

ἴ

simul dormiremus. GAN.
 Solutus enim non possis, sed
 suavius dormire mecum?
 IVPIT. Profectò, cum
 tali qualis es tu Ganyme-
 des, sic pulcher. GAN.
 Quid enim te ad somnium
 iuuabit pulchritudo? IVP.
 Habet quoddam incita-
 mentum suae, & facia-
 lius inducit ipsum. GAN.
 Atqui pater meus indigna-
 batur mihi condormienti,
 & narrabat manè quomo-
 do turbarem ipsius som-
 num, volutatus per lectum,
 calcitrans, & aliquid lo-
 quens interea quando dor-
 mirem: quapropter ad ma-
 trem remittebat me dormi-
 turum saepiusculè. Quare
 si ob hoc, ut ais, rapuisti
 me, tempus tibi est ut me
 denuò in terram deponas,
 vel molestia afficeris nis-
 hil dormiendo. Turbabo
 enim te continuè, huc at-
 que illuc me reuoluens. IVP.
 Atqui hoc ipsum sua-
 vissimum mihi feceris, si tecum
 vigilare cogas, Osculabor e-
 nim interea te eò saepius, & amplectar. GAN. Ipse videris, ego

ἢ λοιμύθμα, ἢ κατὰ πάλιν
 τῷ Ζ. εὐσόμεθα τότε τι
 πρακτικόν· νῦν δὲ ἀπάγει
 τὸν ἄθεον Ἑρμῆ, καὶ πίνοντα τῆς
 ἀθανασίας, ἅτε οἰνοχοῶ-
 στοντα ἡμῶν, διδάξας πρό-
 τιρον ὡς καὶ ὄριζαν τὸν
 σκύφον.

verò dormiāte deosculante.
 IVP. Videbimus tunc quid
 agendum. Nunc verò abhuc
 ipsum, Mercuri, & postea-
 quam de immortalitate bia-
 berit, duc vt ministret no-
 bis, docens prius quemad-
 modum oporteat porrigere
 scyphum.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a AGE, ὁ Ganym.] Ganymedes fuit Trois regis Darda-
 norum filius, & ob admirandam pulchritudinem à Ioue in for-
 ma aquilæ raptus, quem Iupiter pincernam suam fecit, amota
 Hebe Iunonis filia, eò quòd dum Ioui apud Aethiopus comes-
 santi ministraret, cadens, corporis sui obscena omnibus superiis
 monstravit. Xenophon in Symposio docet, Ganymedem in cœ-
 lum à Ioue perlatum, non corporis, sed animi gratia, esse Iouem
 pingam Lucianus. Silius Italicus ad Ganymedis & Eros
 pæ fabulas respicit, quum sic loquentem voluptasem introdu-
 xit lib. 15.

Illā ego sum, verti superum quæ sæpe parentem

Nunc auis in formam, nunc torua in cornua tauri.

b Plagiarius.] Qui liberum hominem pro seruo vendit, vel
 seruum alienum tanquam suum. Xenoph. ἀδραπόδεις ἐσὺν
 ἐπιπλεῖ ἰὸς λαμβάνοις τὸ ἰμελίαις μεθ' ὅν Διὸς τὸ αἰαγ-
 κῶν αὐτοῖς ἐναγ' Διγλιζοῦθ, περὶ ἂν αὐ λήθοιεν τὸ μεθ' ὅν, id
 est, suæ libertatis venditores vocat, &c. c Aram vidisti in
 Gargaro.] Græci Iouem ἑμβροτον venerati sunt, vt testa-
 tur Strabo, & Pausanias: ἑὺπέρον, vt Arrianus & Phurnu-
 sus, Latini Pluuium verterunt. Tibullus:

Arida nec pluuii supplicat herba Ioui.

Seneca lib. natur. quæst. 4, hoc carmen Ouidio tribuit. d Sy-
 dus

dus tuum.] *Aquarium nosat, quem Ganymedem esse perhibent. Licet ἄστρον κρυβίως sit, non ἄστρον, aquarium.*

ἩΡΑΣ ΚΑΙ ΙΥΝΟΝΙΣ ΕΤ
 Διῶ. Iouis.

Iacobo Micyllo interprete.

I V N O.

Εξ οὗ τὸ μαρῶδιον τῆ-
 το, ἃ Ζεῦ, τὸ φρῶς
 γιον ἄρ' τῆς Ἰδης ἄρ'
 πῶδες, Διῦρο ἀνέγαγες, ἕρ
 λαπῶρ μοι πείσεις τὸρ
 νοῦδ'. Ζ. καὶ τοῦδ' γὰρ, ὦ
 Ἡρα, Ἰηλοτυπῆς, ἦδ' ἄφρῆ
 χῆς οὔτω κ' ἀλυπῶτάτῳ; ἐγὼ
 δ' ὦ μὲν τῶς γυναιξὶ μόνως
 χαλεπῶσι ἔνοα, ὁπόσῳ ἄρ,
 ἑμιλάσωσιν ἐμοί. Ἡρ. οὐδ'
 ἐκἄνα μὲν ἴσσοις, οὐδ' πρῆ-
 ποντα σιανῶδ', ὃς ἀπαλυτορ
 θῆῳρ Ἀσιπότις ἄρ, ἀφρῆ πῶρ
 κῆι πῶρ νόμῳ γαμῆτιν, ἐπὶ
 πῶρ γλῶ ἡδ' ἄτα μοιχάδωρ,
 κρυσιῶρ ἢ ταῦρ ὦ γυνόμῳ ὦ.
 πῶρ ἄρ' ἐκἄνα μὲν σοι
 ἑκἄρ' ἴμ' γῆ μῆρσαι, τὸ δ' Ἰδαῖ-
 ορ τευτὶ πῶρδιον ἄρ' πῶρδῶσας,
 ἀνῆς

nenti: ideo autē hoc puero raptο, etiam in cælum subuolāsti,

EX quo adolescentulū
 hunc Iupiter, Phry-
 gium istum dico, ab
 Ida raptum huc adduxisti,
 minus aduertis mihi ani-
 mum. IVP. Etiam ob hunc,
 Iuno, zelotypaiam es, sim-
 plicem aded, ὦ minimē mo-
 lestum? Ego verò putabam
 mulieribus solis difficilem
 te esse quæcumq; conuersans
 tur mecum. IVM. Neque
 illa quidem rectè facis, nec
 conuenientia tibi ipsi, qui o-
 mnium deorum dominus ex-
 istens, relinquens me legi-
 timam uxorem, in terram
 descendis, ibiq; adulteria ex-
 erces in aurum vel taurium
 conuersus. Veruntamen ille
 mulieres tibi in terra ma-
 4444 5 Deo.